

61. ΤΑ 7 ΘΑΝΑΣΙΜΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ

Η έννοια της αμαρτίας συνίσταται στην παράβαση των ηθικών εντολών. Και επειδή δεν έχουμε ολοκληρωμένη γνώση των εντολών αυτών, ή αδιαφορούμε για την εφαρμογή τους, πολλές φορές οι ενέργειες, ή ακόμα και οι σκέψεις και τα αισθήματά μας, είναι αντίθετα προς την ορθότητα, οπότε υποπίπτουμε σε σφάλματα ή αμαρτήματα.

Υπάρχουν όμως μερικά αμαρτήματα, τα οποία αποκαλούνται «θανάσιμα». Αυτά είναι: ο εγωισμός, η πλεονεξία, η πορνεία, η οργή, η ζηλοφθονία, η οκνηρία του πνεύματος και η κοιλιодουλεία.

Όλα αυτά έχουν άμεση σχέση με τις αντίστοιχες υλικές έλξεις των ανθρώπων, από τις οποίες εξωθούνται σε ενέργειες πέρα από κάθε έννοια ηθικής και ανθρωπισμού.

Τα αμαρτήματα αυτά αποκαλούνται «θανάσιμα» διότι έχουν ως αποτέλεσμα τον θάνατο. Όμως δεν εννοείται ο φυσικός θάνατος των ανθρώπων, αλλά ο πνευματικός θάνατος.

Μετά τον φυσικό θάνατο, η κάθε οντότητα που ανέρχεται στον Πνευματικό Κόσμο, ακολουθεί την διαδικασία της απολογίας της για όσα διέπραξε στη γήινη ζωή της. Τα διάφορα μικρο-σφάλματα συγχωρούνται, διότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να είναι τέλειος σε όλα. Όμως τα σοβαρά αμαρτήματα δεν εξαλείφονται εύκολα από τη συνείδηση και η οντότητα υποχρεούται να επανέλθει στη γήινη ζωή με νέα ενσάρκωση, και μάλιστα κάτω από πολύ δυσμενείς συνθήκες, ώστε να εξιλεωθεί από όσα είχε διαπράξει κατά το παρελθόν. Αυτός είναι ο πνευματικός θάνατος της οντότητας, τον οποίο δεν είναι δυνατόν να αποφύγει.

Πολλές φορές οι άνθρωποι νομίζουν ότι έχουν το δικαίωμα να ενεργούν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους. Όταν βλάπτουν μόνο τον εαυτό τους (όπως με τα ναρκωτικά ή τις καταχρήσεις κ.λπ.) ασφαλώς έχουν μεγάλη ευθύνη. Όταν όμως βλάπτουν και άλλους συνανθρώπους των, τότε η ευθύνη τους είναι πολύ μεγαλύτερη και θα υποστούν πιο σοβαρές τιμωρίες.

Για κάθε ένα από τα 7 θανάσιμα αμαρτήματα μπορεί να γίνει εκτενής ανάλυση. Για τον εγωισμό έχουμε μιλήσει στο κείμενο Ν° 48 με τον τίτλο: *Ο εγωισμός, το μέγιστο κακό*. Εδώ θα αναφερθούμε ενδεικτικά σε ένα άλλο από τα αμαρτήματα αυτά, την πλεονεξία, η οποία θεωρείται ως το κάκιστο των κακών.

Ο πλεονέκτης έχει το πάθος να αποκτά περιουσία και να θησαυρίζει, αδιαφορώντας για όλους τους άλλους. Χρησιμοποιεί ειδικούς τρόπους για να αφαιρεί τα ξένα αγαθά, που ο ίδιος δεν έχει. Ο πλούτος του μπορεί να είναι νόμιμος, σύμφωνα με τους γήινους νόμους, αλλά δεν θεωρείται νόμιμος από τους Θείους Νόμους, διότι βασίζεται στην αδικία και την εκμετάλλευση. Ένα από παράδειγμα είναι το εξής:

Στις σημερινές κοινωνίες, ένα από τα πιο σοβαρά προβλήματα, και μάλιστα για τις ασθενέστερες τάξεις, είναι ο πληθωρισμός. Αυτός θεωρείται σαν επακόλουθο της

ελεύθερης οικονομίας. Όμως το αναμφισβήτητο γεγονός είναι, ότι ο πληθωρισμός οφείλεται κυρίως στην ασύδοτη και ανεξέλεγκτη κερδοσκοπία των μεσαζόντων και των εμπόρων. Καμία κυβέρνηση δεν έχει τολμήσει ποτέ να θίξει τους μεσάζοντες, οι οποίοι με διάφορα νομότυπα τεχνάσματα ανεβάζουν στα ύψη τις τιμές των αγαθών, απομυζώντας τις οικονομίες των συνανθρώπων τους..

Όμως, η τακτική τους αυτή υπάγεται στο θανάσιμο αμάρτημα της πλεονεξίας. Συνεπώς θα υποστούν τις συνέπειες τις οποίες δεν φαντάζονται, διότι αισθάνονται ικανοποιημένοι από τη σημερινή άνετη ζωή τους. Και μια από αυτές τις συνέπειες θα είναι η επάνοδός τους στη γήινη ζωή μέσα σε συνθήκες μεγάλης φτώχειας και ανέχειας. Διότι οι Θείοι Νόμοι είναι αλάνθαστοι και ελέγχουν τα πάντα με απόλυτη δικαιοσύνη.

Ευχαριστώ.

Βιβλιογραφία:

Ο Πνευματισμός και ο Σύγχρονος Άνθρωπος

www.dmakrygiannis.gr

www.divinelight.org.gr